

Daniel Kitabı - Yüz On Dokuz Numara

Tarihsel yol işaretlerinin peygamberlik açısından önemi: Kutsal Kitap'taki sembolik anlatım aracılığıyla son günleri anlamak

Jeff Pippenger
2024-03-06

Yüz kırk dört bin, Antlaşmanın Habercisi tarafından arındırılanlar olarak; büyük kalabalık ise şehitliğin beyaz giysileriyle temsil edilir. Son günlerin iki kutsal döneminden ilki, Antlaşmanın Habercisi'nin yolunu hazırlayan habercinin hizmetini tanımlar ve ikinci dönem İlyas'ın hizmetini temsil eder. İlk dönem, Laodikya Adventizmi'nin yaşayanları üzerinde yürütülen araştırma yargısını, ikinci dönem ise modern Roma'nın icra yargısını temsil eder.

Son günlerde şehirlerden kaçma "işareti" Laodikya Adventizmi tarafından yanlış anlaşılmıştır. Kardeş White, MS 66'dan 70'e kadar Kudüs'ün yıkımının, son günlerde Tanrı'nın halkı için uyarı işaretine örnek teşkil ettiğini bildirir.

Zaman uzak değil; tıpkı ilk öğrenciler gibi ıssız ve tenha yerlerde sığınak aramaya zorlanacağımız günler yakındır. Romalı orduların Kudüs'ü kuşatması Yahudiye'deki Hristiyanlar için kaçış işareti olmuştu; aynı şekilde, ulusumuzun papalık Şabatı'nı zorunlu kılan kararnamenin yürürlüğe konulmasında yetkisini kullanması da bizim için bir uyarı olacaktır. O zaman, dağlar arasında ıssız yerlerdeki inziva evlerine çekilmek üzere daha küçüklerini de terk etmeye hazırlık olarak, büyük şehirlerden ayrılma zamanı gelmiş olacaktır. Testimonies, cilt 5, 464.

Kaçmak için işaret olan Kudüs kuşatması, Cestius'un başlattığı ilk kuşatmaydı. Bu nedenle Cestius, geçici olarak ortadan kalkan bir tehdit oluşturuyordu; zira kuşatmayı başlattıktan sonra gizemli bir şekilde geri çekildi ve tarihçiler bunun ardındaki mantığı hiçbir zaman belirleyemediler.

Cestius komutasındaki Romalılar şehri kuşattıktan sonra, her şey derhal bir saldırı için elverişli görünürken, kuşatmayı beklenmedik bir şekilde kaldırdılar. Büyük Mücadele, 31.

1880'lerde ve 1890'larda, New Hampshire'dan Senatör Henry W. Blair, Pazar gününü Ulusal Dinlenme Günü olarak belirlemek için Kongre'ye bir dizi yasa tasarısı sundu. Bu tasarılar yaygın olarak "Blair'in Pazar Tasarıları" olarak anılıyordu. Senatör Blair, Pazar gününün bir dinlenme ve dini ibadet günü olarak tutulmasının güçlü bir savunucusuydu. Ortak bir dinlenme gününün Amerikan toplumu üzerinde olumlu ahlaki ve sosyal etkileri olacağına inanıyordu. Çabaları, özellikle dini gruplardan bir miktar destek görse de, din ve devlet işlerinin ayrılığına ilişkin kaygılar da dahil olmak üzere muhalefetle karşılaştı.

Bu, sonunda bir Pazar yasası çıkardığında bir ejderha gibi konuşacağı mukadder olan yeryüzü canavarının tarihinde Pazar mevzuatını geçirmek için yapılan ilk girişimdi. 1888 Genel Konferans oturumunun elçilerinden biri olan A. T. Jones'un Kongre koridorlarına gidip böylesine etkileyici bir şekilde karşı çıktığı işte bu Blair tasarıları dizisiydi. Birkaç denemeden sonra Senatör Blair,

Ulusal Dinlenme Günü için yürüttüğü hamlede ivmesini kaybetti. Bu tarihle ve Ulusal Dinlenme Günü'nün (Pazar) sonuçlarıyla doğrudan bağlantılı olarak, Ellen White'ın öğütlerine ilişkin tarihsel kayıt gözden geçirilebilir.

Pazar yasasına ilişkin uyarılarının incelenmesinde ortaya çıkan şey, ciddidir ve Laodikya Adventizmi içinde yaygın biçimde yanlış anlaşılmaktadır. Az önce alıntılanan pasajda, şehirlerin dışında olmak gerektiği bağlamında şöyle yazdı: “O zaman büyük şehirlerden ayrılma zamanı gelmiş olacak; dağlar arasındaki تنها yerlerdeki inziva evlerine çekilmek üzere daha küçük şehirleri bırakmaya hazırlık olarak.” Tanrı'nın halkının kırsalda yaşaması gerektiğini defalarca öğretti, ancak 1888'den önce kırsal yaşam konusundaki öğütleri, şehirlerden ayrılma yönlendirmesini, yakın gelecekte Tanrı'nın halkının şehirlerden ayrılması gerekeceği bağlamına yerleştirir. 1888'den sonra ise, kırsal yaşamla ilgili yazılı yönlendirmelerinde, çoktan şehirlerin dışında olmamız gerektiği öğüdünden asla sapmadı.

Tarihte gündeme gelen Blair'in Ulusal Dinlenme Günü yasa tasarıları, şehirlerden çıkmak için “işaret”ti; ve Blair tasarıları, görevi yerine getirmek için gerekli ivmeyi yitirip tarihin karanlıklarına karışmış olsa da, kaçmak için “işaret” verilmişti. Bu işaret, Cestius'un getirdiği ilk kuşatmanın tarihsel dönüm noktasında verilmişti. Yakında çıkacak Pazar yasası, Titus'un kuşatmasıyla temsil edilir ve o kuşatma geldiğinde hâlâ şehirlerde bulunan herhangi bir Laodikyalı Adventist, kötülerle birlikte ölecektir.

Son günlerde iki peygamberî dönem vardır. Bunlar, yakında yürürlüğe girecek Pazar yasasıyla birbirinden ayrılır. Birinci dönem, Laodikya Adventizmi'nde yaşayanların Araştırma Yargısıdır; ikinci dönem ise Roma'nın fahişesi üzerine İcra Yargısıdır. Bu iki dönem tekrar tekrar tasvir edilmiştir; çünkü on bakire benzetmesi, Millerci tarihte olduğu gibi, harfiyen bu iki dönemde yerine gelir. Benzetmedeki gecikme zamanı, Habakkuk'un ikinci bölümündeki gecikme zamanıdır; dolayısıyla ele aldığımız iki dönem Habakkuk'un ikinci bölümüyle de tasvir edilmiştir. On bakire benzetmesi ve Habakkuk'un ikinci bölümü Millerci tarihte harfiyen yerine gelmiştir ve böyle olduğunda Hezekiel on ikinci bölüm, yirmi birden yirmi sekize kadar olan ayetler de yerine gelmiştir.

Hezekiel 12. bölümün son sekiz ayeti, Tanrı'nın görümlerini “artık uzatmayacağı” bir zamanda, “her görümün sonucunun” yerine getirileceği bir zamanı tanımlar. Laodikya Adventizmi'nde yaşayanların araştırıcı yargısını ve Sur'un fahişesinin icrai yargısını tanımlayan ve çok sık tekrarlanan iki tarihsel dönem, Kutsal Kitap'taki her görümün kusursuz ve nihai gerçekleşmesine ulaştığı peygamberlik dönemidir. O dönemde yüz kırk dört bin belirlenir ve onlar, ölmeyen ve Mesih dönene kadar yaşayan sınıfı temsil ederler. Luka 21. bölümde Mesih, o neslin geldiğini gösteren bir “işaret”i tanımlar.

Mesih'in yıkımı getiren iğrençlikle bağlantılı olarak ortaya koyduğu üzere, kaçış “işareti”yle temsil edilen iki tarihsel anlatıda iki dönem belirlenmiştir; ve bu dönemlerin başlangıç ve bitişlerinde, dönemin başında bir “işaret”, sonunda ise “işaretler” vardır. Mesih'in, bulutlar içinde gelene dek yaşayacak son kuşağı temsil ettiğini belirlediği “işaret”, şimdi dünya tarihinin son kuşağında bulunduğumuzun kanıtıdır.

Luka'nın yirmi birinci bölümünde İsa, 66 yılından 70 yılına kadar gerçek Yeruşalim'in üç buçuk yıl süren ayaklar altına alınması ve yıkımından, 538'de başlayıp 1798'de sona eren ruhsal Yeruşalim'in üç buçuk yıl süren ayaklar altına alınmasının sonuna kadar uzanan tarihi tanımlar.

Ve Kudüs'ün ordular tarafından kuşatıldığını gördüğünüzde, onun yıkımının yakın olduğunu bilin. O zaman Yahudiye'de olanlar dağlara kaçsın; onun içinde bulunanlar dışarı çıksın; kırsalda olanlar da oraya girmesin. Çünkü bunlar, yazılmış olanların tümünün yerine gelmesi için öç alma günleridir. Ama o günlerde gebe olanlarla emzirenlerin vay haline! Çünkü ülkede büyük bir sıkıntı ve bu halkın üzerinde gazap olacak. Kılıçtan geçirilecek ve bütün uluslara tutsak olarak sürülecekler; ve Kudüs, ulusların zamanları tamamlanıncaya kadar uluslar tarafından çiğnenecektir. Luka 21:20-24.

Ulusların Yeruşalim'i çiğnemesine ilişkin "zamanlar" çoğuldur; çünkü bu, 70 yılında sona eren fiziksel Yeruşalim'in çiğnenmesini ve 1798'de sona eren ruhsal Yeruşalim'in çiğnenmesini temsil eder. Uluslar hem putperestliği hem de Papalığı temsil eder; ve "Ne kadar süre?" diye soran Daniel sekizinci bölümdeki görüşünde konu edilen iki güç bunlardır.

Sonra bir kutsalın konuştuğunu işittim; konuşmakta olan o belirli kutsala başka bir kutsal şöyle dedi: "Gerek mabedi gerekse orduyu ayaklar altına aldırان daimî kurban ve yıkım getiren suç hakkındaki görüşüm ne zamana kadar sürecek?" Daniel 8:13.

Luka yirmi birinci bölümdeki "ulusların zamanları", MÖ 723'te başlayıp 1798'de sona eren, Tanrı'nın kuzey krallığına karşı gazabının iki bin beş yüz yirmi yıllık dönemine atıfta bulunur. 538 yılı, günah insanının kutsal yerde durup kendisinin Tanrı olduğunu ilan ettiği zamanı işaret eder; böylece bu dönemi her biri bin iki yüz altmış yıl olan iki eşit bölüme ayırır. İkinci bin iki yüz altmış yıllık dönem, "ulusların zamanları"nın tamamlandığı Luka 21:24'te sona erdiği belirtilen aynı tarihsel süreçtir. İsa'nın öğrencileri için belirlediği tarihsel anlatıda, 24. ayet, öğrencilere verilen tanıklığı 1798'deki "zamanın sonu"na getirir. Oradan itibaren İsa, Millerci hareketle ilişkili "işaretleri" tanımlamaya başlar.

Ve güneşte, ayda ve yıldızlarda işaretler olacaktır; yeryüzünde milletler şaşkınlık içinde sıkıntıya düşecek; deniz ve dalgalar kükreyecek; insanların yürekleri, korkudan ve yeryüzüne gelmekte olan şeyleri beklemekten ötürü eriyecek; çünkü göklerin güçleri sarsılacak. O zaman İnsanoğlu'nun kudret ve büyük yücelikle bir bulut içinde geldiğini görecekler. Bunlar olmaya başladığında, başınızı kaldırıp yukarı bakın; çünkü kurtuluşunuz yaklaşıyor. Luka 21:25-28.

İsa "alâmetler olacak" der ve onları şöyle tanımlar: güneşte, ayda ve yıldızlarda alâmetler; ulusların sıkıntısı; göklerin kuvvetlerinin sarsılması; ve sonra İnsanoğlu'nun bir bulut içinde gelişi. Bu "alâmetlerin" hepsi Millerit hareketinin tarihinde gerçekleşti.

Peygamberlik, yalnız Mesih'in gelişinin şeklini ve amacını önceden bildirmekle kalmaz, aynı zamanda onun yakın olduğunu insanların bilmesi için işaretler de sunar. İsa şöyle dedi: "Güneşte, ayda ve yıldızlarda alametler olacak." Luka 21:25. "Güneş karanacak, ay ışığını vermeyecek, göğün yıldızları düşecek ve göklerdeki güçler sarsılacak. O zaman İnsanoğlu'nun büyük güç ve görkemle bulutlar içinde geldiğini görecekler." Markos 13:24-26. Vahiy alan kişi ikinci gelişten önceki alametlerin ilkinin şöyle betimleyerek: "Büyük bir deprem oldu; güneş kıldan

yapılmış çul gibi kapkara oldu ve ay kan gibi oldu.” Vahiy 6:12.

On dokuzuncu yüzyılın başlamasından önce bu alametler görüldü. Bu kehanetin yerine gelmesiyle, 1755 yılında, şimdiye kadar kaydedilmiş en korkunç deprem meydana geldi. . .

Yirmi beş yıl sonra, peygamberlikte anılan bir sonraki işaret—güneşin ve ayın kararması—göründü. Bunu daha da çarpıcı kılan şey, gerçekleşeceği zamanın kesin olarak belirtilmiş olmasıydı. Kurtarıcı'nın Zeytin Dağı'nda O'nun öğrencileriyle yaptığı konuşmada, kilise için uzun sınanma dönemini—sıkıntının kısaltılacağına söz verdiği papalık zulmünün 1260 yılını—anlattıktan sonra, gelişinden önce gerçekleşecek bazı olaylardan söz etti ve bunlardan ilkinin ne zaman görüleceğini şöyle belirledi: “O günlerde, o sıkıntıdan sonra, güneş kararacak ve ay ışığını vermeyecek.” Markos 13:24. 1260 gün ya da yıl 1798'de sona erdi. Bir çeyrek yüzyıl önce, zulüm neredeyse bütünüyle sona ermişti. Mesih'in sözlerine göre, bu zulmün ardından güneş kararacaktı. 19 Mayıs 1780'de bu peygamberlik yerine geldi. . .

"Mesih, halkına gelişinin işaretlerini gözetmelerini ve gelecek Krallarının alametlerini gördüklerinde sevinmelerini buyurmuştu. 'Bu şeyler olmaya başladığında,' dedi, 'o zaman yukarı bakın ve başınızı kaldırın; çünkü kurtuluşunuz yakındır.' Öğrencilerine baharda tomurcuklanan ağaçları göstererek şöyle dedi: 'Bunlar şimdi filiz verdiğinde, yazın artık yakın olduğunu kendi gözlerinizle görür ve bilirsiniz. Aynı şekilde siz de, bu şeylerin gerçekleştiğini gördüğünüzde, Tanrı'nın Egemenliğinin yakın olduğunu bilin.' Luka 21:28, 30, 31." Büyük Mücadele, 304, 306-308.

Üç Roma'nın üçlü uygulaması, putperest Roma ve ardından papalık Roma tarafından Kudüs'ün çiğnenişinde, modern Roma tarafından kutsal yerin ve ordunun çiğnenişinin ya bin iki yüz altmış gün (putperest Roma) ya da bin iki yüz altmış peygamberlik yılı (papalık Roma) ile temsil edildiğini ortaya koyar. Tanrı'nın sadık halkına yönelik modern Roma zulmünün dönemini tanımlayan sembolik bin iki yüz altmış gün (kırk iki ay), her dönemde, o dönemin sadıkları için kaçış zamanını belirleyen tekil bir "işaret"le işaretlenecektir. Üç dönemin her biri, dönemin başlangıcındaki gibi tekil bir "işaret"le değil, birkaç "işaret"in tezahürüyle sona erer.

"Tanrı, halkını kurtarmak için gücünü gece yarısında ortaya koyar. Güneş, tüm gücüyle parlayarak görünür. İşaretler ve mucizeler hızla peş peşe meydana gelir. Kötüler sahneyi dehşet ve hayretle seyrederken, doğrular ise kurtuluşlarının işaretlerini vakur bir sevinçle görürler. Tabiatı her şey sanki mecrasından çıkmış gibidir. Akarsular akmayı keser. Koyu, ağır bulutlar yükselir ve birbirleriyle çarpışır. Öfkeli göklerin ortasında, tarif edilemez yücelikte tek bir berrak açıklık vardır; buradan, çok suların uğultusu gibi gelen Tanrı'nın sesi işitilir: 'Tamamlandı.' Vahiy 16:17." Büyük Mücadele, 636.

Roma'nın fahişesi üzerine yürütücü yargı dönemi, Tanrı'nın Babil'de hâlâ bulunan diğer sürüsünün kaçması gerektiğini bildiren sancağın kaldırılmasıyla başlar. O dönem “işaretler ve harikalar” ile sona erer. O dönem, Vahiy on sekizinci bölümdeki “ikinci ses” ile başlar ve Tanrı'nın sesiyle biter. Elbette, Vahiy on sekizinci bölümdeki birinci ve ikinci ses Mesih'in sesidir. Birinci ses, hayatta olan Laodikya Adventist kilisesinin araştırmacı yargısının başlangıcını bildirir; ikinci ses ise o dönemin sonunu bildirir, ama aynı zamanda Roma'nın fahişesi üzerine yürütücü yargının başlangıcını da işaret eder.

Bütün tarih, Mesih'in antlaşmayı pekiştirdiği haftayla belirlenir; yakında çıkacak Pazar yasası ise haçla simgelenen orta işaret taşı olarak simgelenir. Her iki tarih de Alfa ve Omega'nın imzasını taşır; çünkü her iki tarihte de başlangıç ve bitiş Tanrı'nın sesiyle temsil edilir. Ayrıca gerçeği de temsil ederler; zira orta işaret taşı Pazar yasasının isyanıdır ve İbranice "gerçek" kelimesi, İbrani alfabesinin birinci, on üçüncü ve son harfleriyle oluşturulmuştur. Vahiy'in on sekizinci bölümündeki ilk ses Mesih'in sesidir, son ses Tanrı'nın sesidir; ortadaki ses de Tanrı'nın sesidir ve burada ayrıca, Vahiy'in on üçüncü bölümünde temsil edildiği gibi, yerden çıkan canavarın bir ejderha gibi "konuşması" ile on üçüncü harfin isyanı temsil edilir.

Yakında yürürlüğe girecek Pazar yasasındaki sancak, Tanrı'nın imanlıları için kaçmaları gereken "işareti" temsil eder; ama aynı zamanda, sancağın kaldırılmasıyla sona erecek peygamberlik döneminin başlangıcının da bir "işareti" olması gerektiğini belirtir. Bu "işaret", İsa'nın dünyanın son neslinin geldiğinin kanıtı olarak belirlediği şeydir. Luka yirmi birinci bölümde, öğrenciler Mesih'in tapınağın yıkılacağını bildirdiğinde bununla ne demek istediğini sorarlar.

Ve ona şöyle sordular: Öğretmen, peki bu olaylar ne zaman olacak? Bunların gerçekleşmek üzere olduğunu hangi belirti gösterecek? Luka 21:7.

İsa, tapınağın ve kentin yıkılacağı 70 yılına götüren tarihi açıklamaya başlar ve yirmi dördüncü ayete kadar devam eder; orada ulusların "zamanları"nın ne zaman tamamlanacağını belirtir.

Kılıcın ağzıyla düşecekler ve bütün uluslar arasına tutsak olarak götürülecekler; ve ulusların zamanları tamamlanincaya dek Yeruslaim ulusların ayakları altında çiğnenecektir. Luka 21:24.

Bu ayetin gerçek Kudüs'e atıfta bulunduğu düşüncesi, sembolik olanı harfî harfine yorumlayan ve kehanetlerin gerçekleşmesini yalnızca dünyanın sonuna yerleştiren fütürizm adlı Katolik teolojik saçmalığına dayanır. Bu ayetin doğru uygulanışına yönelik saldırı, Yeni Ahit'in okunuşu boyunca Şeytan'ın başlıca saldırılarından biri olmuştur. Gerçek Kudüs, İsa'nın zamanında, lafzî kehanet ruhsal uygulamayı değiştirdiğinde peygamberî Kudüs'ün sembolü olmaktan çıktı. Bu vahiy, havari Pavlus tarafından tesis edilen başlıca bir öğretiydi. Kudüs'ün çiğnenmesi, 538 yılından 1798'e kadar süren papalık karanlığının bin iki yüz altmış yılını işaret eder.

Ancak tapınağın dışındaki avluyu dışarıda bırak ve onu ölçme; çünkü o uluslara verilmiştir; ve kutsal kenti kırk iki ay boyunca ayakları altında çiğneyecekler. Vahiy 11:2.

Peygamberliklerin Kudüs'ü, çarımhta seçilmiş şehrin simgesi olmaktan çıktı.

Eski Kudüs'ün toprağına ayak basmanın iyi bir şey olacağını ve Kurtarıcı'nın yaşasının ve ölümünün geçtiği yerleri ziyaret etmekle imanlarının büyük ölçüde güçleneceğini düşünen ne kadar çok kimse var! Ama eski Kudüs, gökten gelen arındırıcı ateşle arındırılmadıkça asla kutsal bir yer olmayacaktır. Review and Herald, 9 Haziran 1896.

İsa, yirmi dördüncü ayette öğrencilerini 1798'deki zamanın sonuna götürdükten sonra, birinci meleğin mesajının tarih sahnesine girdiği Millerci dönemi tanıttı.

Ve güneşte, ayda ve yıldızlarda işaretler olacaktır; yeryüzünde milletler şaşkınlık içinde sıkıntıya düşecek; deniz ve dalgalar kükreyecek; insanların yürekleri, korkudan ve yeryüzüne

gelmekte olan şeyleri beklemekten ötürü eriyecek; çünkü göklerin güçleri sarsılacak. O zaman İnsanoğlu'nun kudret ve büyük yücelikle bir bulut içinde geldiğini görecekler. Bunlar olmaya başladığında, başınızı kaldırıp yukarı bakın; çünkü kurtuluşunuz yaklaşıyor. Luka 21:25-28.

Millerci hareketin tarihini başlatan işaretler, Tanrı'nın Sözü'nün şaşmaz kudretiyle uyum içinde yerine geldi.

"Güneş, ay ve yıldızlardaki işaretler yerine gelmiştir." Review and Herald, 22 Kasım 1906.

Bir sonraki yazıda Luka'nın yirmi birinci bölümüne devam edeceğiz.

16 Aralık 1848'de Rab bana göklerin güçlerinin sarsılmasını gösterdi. Matta, Markos ve Luka'nın kaydettiği belirtileri verirken Rab "gök" dediğinde göğü, "yer" dediğinde de yeri kastettiğini gördüm. Göklerin güçleri güneş, ay ve yıldızlardır. Göklerde hüküm sürerler. Yerin güçleri ise yeryüzünde hüküm sürenlerdir. Göklerin güçleri Tanrı'nın sesiyle sarsılacak. O zaman güneş, ay ve yıldızlar yerlerinden oynatılacak. Yok olup gitmeyecekler, fakat Tanrı'nın sesiyle sarsılacaklar.

Karanlık, ağır bulutlar yükselip birbiriyle çarpıştı. Atmosfer yarıldı ve geriye doğru çekildi; sonra, Tanrı'nın sesinin geldiği Orion'daki açıklıktan yukarı bakabildik. Kutsal Kent o açıklıktan inecek. Yeryüzünün güçlerinin şimdi sarsılmakta olduğunu ve olayların sırayla gerçekleştiğini gördüm. Savaş ve savaş söylentileri, kılıç, kıtlık ve salgın hastalık önce yeryüzünün güçlerini sarsacak; sonra Tanrı'nın sesi güneşi, ayı ve yıldızları ve bu yeryüzünü de sarsacak. Avrupa'daki güçlerin sarsılmasının, bazılarının öğrettiği gibi, göklerin güçlerinin sarsılması olmadığını; bunun öfkeli ulusların sarsılması olduğunu gördüm. Erken Yazılar, 41.